

[Jens Thoft]

holde renteaftgiften – sådan forstod jeg hr. Stavad – at så har jeg svært ved at forestille mig, hvorfor Folketinget godt kan bevare anstændigheden, for så vidt angår 1987.

Så siger hr. Stavad, at vi ikke kan lukke 700 mio. kr. ud i forbrug. Nu ved hr. Stavad gennem udvalgsarbejdet, at så meget drejer det sig ikke om, fordi en stor del af det er bundet på pensionskonti og en anden stor del af den milliard, der skulle indbetales, overhovedet ikke er indbetalt endnu. Derfor er der jo ikke tale om at lukke 700 mio. kr. ud i forbrug.

Men hvad er årsagen til, at anstændigheden godt kan holde til, at vi lader 1987 stå ved magt – det 1987, som hr. Stavad også betegnede som noget makværk?

Jeg synes da, at hr. Stavad har utrolig meget ret, når han siger, at det, når vi nu afskaffer renteaftgiften, med sikkerhed fører til et øget lånefinansieret forbrug. Men hvis hr. Stavad er så bekymret for betalingsbalancen, hvorfor i alverden afskaffer hr. Stavad så renteaftgiftsloven? Jeg synes slet ikke, de økonomiske tankegange, som hr. Stavad fremførte, på nogen måde hænger sammen.

Jeg vil gerne understrege det, som også de borgerlige ordførere sagde ved behandlingen af SF's forslag om renteaftgiften, nemlig at det er et forkert signal at udsende til befolkningen at afskaffe renteaftgiften. Ligesom det var forkert forrige onsdag, mener jeg altså, det er forkert i dag, hvor det er fredag.

Låneforbruget bør bremses. Hr. Stavad har ret i, at vi ikke har råd til det lånefinansierede forbrug i den udstrækning, vi har set det. Vi vil med sikkerhed opleve, at efter nogle måneder vil det lånefinansierede forbrug igen stige. Jeg har da i mit pengeinstitut fået kastet en kassekredit i nakken, som måtte værgе mig for ikke at få, for jeg havde et lån, som der var aftalt en afdragsordning på. Jeg kunne, som den pågældende sagsbehandler – eller hvad sådan én hedder i et pengeinstitut – sagde, med samme ydelse få meget mere ud af det. Jo tak! Det er lige præcis det, der kommer til at ske, og det ved ordførerne godt. Det er noget gedigent vrøvl, når man hævder, at fra onsdag til næste fredag er befolkningens holdning til det lånefinansierede forbrug ændret dramatisk. Det er noget vrøvl.

Det er en efterrationalisering, som skal begrunde, at man har været nødt til at betale en

pris til Fremskridtspartiet for et sort forlig. Men så erkend da det i stedet for at gå rundt og sige sådan noget sludder! For virkeligheden er nemlig også den, at efter nogle få måneders forløb vil der skulle foretages nye økonomiske opstramminger, fordi forbruget kommer ud af kurs. Det ved de borgerlige partier også. Det, der bekymrer mig så meget, er, at man, når man så strammer op, altid strammer op over for småfolk og ikke over for de virkelig velhavende.

Selv om jeg godt ved, at saglighed og politik sjældent har haft meget med hinanden at gøre, mener jeg i bund og grund, at behandlingen af renteaftgiftsloven, ikke mindst siden sidste onsdag, er et pragfuldt eksempel på, hvor meget vrøvl, der kan siges om en enkelt lov.

Vi beklager fra SF's side, at alle partier bortset fra SF afskaffer loven fremover. Så siger man, at SF aldrig bekymrer sig om landets økonomi. Jo, sandelig gør vi det! Det er de borgerlige partier, og det er Socialdemokratiet, som i denne sag ikke bekymrer sig om landets økonomi.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal nøjes med den korte bemærkning til hr. Jens Thoft, at hvis vi fulgte SF's model, kunne vi nu i 1990 afskaffe afgiften for 1987 og 1988, så kunne vi køre videre med administrativt kaos. Så kunne hr. Jens Thoft svinge sig op i store højder igen i 1990, hvorefter vi kunne afskaffe for 1989. På den måde kunne vi have fornøjelsen af at mødes om den sag årligt her i Folketinget, men med stadig stigende mistillid imellem borgere og folketingsmedlemmer. Derfor vil jeg stærkt anbefale, at vi vælger den løsning, Socialdemokratiet har foreslået, og som der tilsyneladende er et bredt flertal bag.

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Jens Thoft har sørget for, at den tale, jeg den pågældende onsdag holdt for hr. Aagaard, er blevet den af mine taler indtil nu, der er blevet citeret eller i hvert fald henviset til oftest. Nu er det åbenbart gået sådan, at hr. Jens Thoft har glemt, hvad det var, jeg sagde, og hvad det var, andre sagde. Jeg har lige læst den igennem. Jeg kan ikke finde nogen steder, at jeg har talt om, at det ville være et forkert signal.

Det, som kommer tættest på noget i den retning, er, at jeg afsluttede med: